

Família nombrosa (en gestació)

«Hem oblidat que les famílies són variades, diverses, i que van més enllà del pare, la mare, el fill i la filla. Per sort, tenim realitats molt diverses, disperses i enriquidores»

Un nadó en mans de la seva mare | Eric Froehling

Si tot va bé, ampliïm família. Sí, heu fet bé els números: serem família nombrosa aviat. Torno a sortir de mare? però us he de confessar que el més sorprenent d'engegar aquesta nova aventura ha estat que l'anunciació d'aquest embaràs ha estat carregat de respostes desafortunades. No ens hi fem mala sang, però anem al gra amb els aprenentatges: us vull compartir **el que no heu de dir quan algú proper us anuncia un tercer infant de camí**. Us ho podeu estalviar, pel bé comú.

?És volgut? De debò??

Per si algú encara té dubtes de per què és profundament desafortunat el comentari, us diré primer de tot que, si és volgut, és bastant devastador que sembli que no ho és. Segon, perquè si no ho fos, potser no els hi vindria de gust als progenitors respondre aquesta pregunta al primer que passi.

?Treees? Clar, buscàveu el nen, oi??

Juro i prometo que moltíssimes famílies només esperen una criatura sana, i els és ben igual el que tindran a l'entrecuix. Sembla mentida que a aquestes alçades de la pel·lícula encara sigui tan comú preocupar-se pel seu aparell reproductor: concentrem-nos en mirar de fer créixer

criatures felices, no?

?Una altra nena? Pobre pare!?

El pare està feliç. No ha estat forçat per involucrar-se en el projecte familiar, ell és part del projecte. No té cap necessitat que us compadiu d'ell. Prefereix que us n'alegreu.

?Tinc uns amics que són família nombrosa i??

Efectivament, també us podeu estalviar els comentaris descoratjadors de l'estil: "*no se qui* en tenen tres i estan desbordats i desesperats. Podem intuir que no serà tasca fàcil, però no cal exemplificar la que ens vindrà amb tan poc optimisme. Limiteu-vos als exemples feliços, si us plau!

El que han provocat aquests comentaris és que després de dir en veu alta que la criatura que em dona cops des de dins és la tercera, automàticament em sento obligada a donar explicacions. Que si a casa érem tres germans i era un festival, que si és volguda i desitjada, que si en teniem ganes tot i predir que no serà tasca fàcil, que ens ho hem pensat molt i hem decidit tirar-ho endavant? Sembla que m'hagi d'excusar per una decisió familiar convençuda, perquè sembla que a moltes persones no els sembla una idea del tot encertada.

Ens hem oblidat que les famílies són variades, diverses, i que van més enllà del pare, la mare, el fill i la filla. Per sort tenim realitats molt diverses, disperses i enriquidores. Celebrem la vida, si us plau!

I després de tot això, aprofito per anunciar que aturo màquines una temporada. La pocmoderna torna a sortir de mare, i això requereix concentrar-se per moltes hores de drames i d'amor.